

Censura, un trist WhatsApp i covardia política: com la batllessa de Llançà va decapitar la ràdio del poble

Opinió | 06-09-2026 | 20:53

Ràdio Llançà

Fa exactament un any, l'Ajuntament de Llançà va protagonitzar un dels episodis polítics més vergonyosos que es recorden al municipi. Amb nocturnitat i traïdoria 2.0, el govern municipal va decidir silenciar una de les veus que havia contribuït decisivament a donar vida a la ràdio del poble.

Quim Agustí Canals, creador, impulsor i autèntica ànima de Ràdio Llançà, va saber a través d'un trist i patètic missatge de WhatsApp que l'Ajuntament prescindia d'ell. Sense una reunió, sense donar la cara i quan faltaven pocs dies per començar la nova temporada. Aquesta va ser la manera escollida pels responsables polítics per apartar qui ho havia donat pràcticament tot per l'emissora municipal.

El procediment no només va ser vulgar i poc elegant, sinó també profundament covard. Una administració que presumeix de proximitat no pot liquidar anys de dedicació ciutadana amb unes quantes línies enviades des d'un telèfon mòbil. Fer-ho així va significar faltar al respecte més elemental a Agustí, als col·laboradors i als oients que havien convertit la ràdio en un espai públic, plural i viu.

L'arquitecte d'un projecte d'èxit

Cal tenir memòria i valorar les coses pel que realment són. Quim Agustí no era un simple col·laborador: era l'arquitecte d'un projecte d'èxit que va ajudar a aixecar pràcticament del no-res.

Va fer créixer l'emissora, va aconseguir que rebés reconeixements d'àmbit nacional i la va convertir en l'altaveu de centenars de veïns, associacions i entitats. Ho va fer dedicant-hi temps i esforços de manera altruista, sense esperar res més a canvi que poder continuar fent ràdio i contribuint a la vida social i cultural de Llançà.

Tal com ell mateix ha relatat en un text demolidor publicat a les xarxes socials, la recompensa del govern municipal a tota aquesta dedicació va ser una puntada de peu digital. La justificació de l'Ajuntament va ser que es volia «replantar el tema de la programació i el voluntariat». Una explicació pobra que, vista l'evolució posterior de l'emissora, sona com una autèntica bufetada a l'esforç i a la decència.

L'excusa del voluntariat no s'aguanta

Un any després, aquella justificació ha quedat completament desacreditada. Com pot l'Ajuntament defensar una suposada incompatibilitat amb el voluntariat a la ràdio mentre la Biblioteca Municipal continua funcionant amb el suport de tres o quatre voluntaris?

Si el voluntariat és vàlid per a la biblioteca, per què havia de ser incompatible amb la ràdio municipal? La contradicció és tan evident que resulta difícil no interpretar aquella excusa com una coartada política per encobrir una decisió presa per caprici.

El problema no semblava ser el model de voluntariat. El problema era tenir al capdavant de l'emissora una persona amb criteri propi, una veu lliure que no s'agenollava davant del poder ni es dedicava a riure les gràcies dels responsables municipals.

Apartar Agustí de Ràdio Llançà va ser, ras i curt, un acte de censura política contra una persona que no resultava prou dòcil per als despatxos municipals.

D'una ràdio viva a un cadàver radiofònic

El resultat d'aquest atac d'ego de la cúpula municipal és un cadàver radiofònic. Avui, Ràdio Llançà és una emissora en via morta: sense ànima, sense una programació pròpia comparable a la que havia tingut i condemnada durant bona part del temps a emetre música en bucle.

El govern municipal ha convertit un espai de cohesió social, participació ciutadana i llibertat d'expressió en un simple fil musical pagat amb els impostos de tothom. Allò que abans connectava el poble, donava veu a les entitats i generava continguts propis ha quedat reduït a una ombra del projecte que havia arribat a ser.

I davant d'aquest desastre orquestrat des dels despatxos, cal ser absolutament clars i justos: la responsabilitat no és del personal tècnic municipal. Els treballadors executen les directrius polítiques que reben i intenten complir la seva feina enmig del caos organitzatiu de l'Ajuntament.

La persona que el govern va situar en substitució de Quim Agustí és un professional d'una vàlua inqüestionable i amb una experiència contrastada en l'àmbit nacional. L'han llançat als lleons. És impossible mantenir una ràdio viva quan l'equip de govern elimina la participació ciutadana i pretén reduir tota l'activitat a un encàrrec administratiu inassumible per a un únic tècnic.

La radiografia d'una manera de governar

Aquest escàndol transcendeix la simple anècdota radiofònica. És la radiografia exacta d'una determinada manera de governar Llançà: manar a cop de caprici, apartar qui incomoda i deixar morir projectes consolidats perquè no es poden controlar completament.

La decisió d'apartar Agustí demostra fins a quin punt el govern municipal prefereix una emissora silenciosa i obedient abans que una ràdio viva, plural i connectada amb el poble.

Com recordava el mateix Agustí, moltes vegades no cal inventar res, sinó cuidar i fer créixer allò que ja tenim. Però a Llançà governa una supèrbia política que sembla preferir regnar sobre el silenci i la mediocritat abans que conviure amb la vitalitat, el talent i la llibertat d'expressió dels seus propis veïns.

Autor: [Alícia Pérez](#)